

siges der: „Over de Udgifter, Konsulen paa Embedsvegne har haft, saasom Portoen for modtagne og afsendte Embedsbreve, Betaling for befalede Anstaaelse af trykte Sager, som ere indsendte til Bort Udenrigsministerium, Udlæg til Understøttelse af nødlidende, og andet deslige har Vor Konsul aarlig til Bort Udenrigsministerium at indsende Regning, som maa være bilagt med de fornødne Bevisligheder, hvorefter det vil blive ham meddelt, paa hvad Maade han har at inddrage Godtgørelsen for sine Udlæg.“ Det er altsaa Konsekventen af denne Bestemmelse, som ikke er bleven bragt til Anvendelse paa Generalkonsulatet i Hamborg, idet man der har ladet den tidligere Tingenes Orden bestaa. At man har ladet dette ske, er for saa vidt let forklarligt, som det oplyses, at Generalkonsulens Udgifter i Virkeligheden langt overskride den Erstatning, han erholder af Statskassen. Denne har aldrig lidt noget Tab ved denne Fremgangsmaade, tværtimod. Forholdet er det, at naar han skulde henvises til at indgive specificeret Regnskab, vilde Statskassens Udgifter blive langt større. Foraa vidt er der altsaa i Realiteten ikke noget at besvære sig over, men det kan jo ikke nægtes, at det er en Anomalie, og derfor har Statsrevisionen ogsaa henvist til Ønskeligheden af, at der kunde gives dette Forhold en mere legal Form. Hertil har Udvalget ment at kunne slutte sig. Svorledes dette skulde ske, maatte nærmere bero paa den allerede Udenrigsminister. Udvalget har tænkt sig, at det f. Eks. kunde ske ved en Anmærkning paa Finansloven, idet man derved vilde naa at bringe Forholdet mere i Overensstemmelse med forretnings Regnskabsføring.

Jeg skal dernæst gaa over til de tre følgende Punkter, som Udvalget har fremdraget, og som have en vis indbyrdes Lighed. I Betænkningen er det om Landsoverretten i Viborg oplyst, at det Beløb, der er bevilget til Medhjælp, er ført fuldt ud til Udgift, medens der, naar man gennemgaar Regnskabet, i Virkeligheden er en Mindreudgift af 33 Kr. 98 Øre, idet man saa har ført et tilsvarende Beløb til Indtægt i det følgende Regnskab. Statsrevisorerne bemærke hertil, at Mindreudgiften rettest burde været taget i Betragtning paa det nærværende Statsregnskab, en Bemærkning, som Udvalget naturligvis tiltræder, fordi det rigtigste er, at hvert Aar svarer for sig. Saaledes, at hvis der bliver en Besparelse et Aar, denne saa fremtræder i Regnskabet i Stedet for at gaa over til det næste Regnskab.

I modsat Retning gaa de to Punkter, som derefter ere blevne fremdragne. Kirke- og Undervisningsministeriets ministerielle Udgifter og Kontorudgifter balancere med Budgettet med 28,782 Kr. 59 Øre, men i det specificerede Regnskab findes der en Post: „Forstelligt“ med en Parantes: „herunder i 1889—90 Udgifter til Kalkundersøgelser“, hvis Beløb andrager mellem 7—8,000 Kr. Statsrevisionen har udbedt sig en nærmere Specification over denne Udgiftspost, og i Svaret oplyses det, at det har været Brug i Ministeriet, at naar et Regnskab endte med Underbalance, Overstridelse af Bevillingen, har man kun opført i Regnskabet det Beløb, der svarer til Bevillingen og overført det overstridende Beløb til det næste Aars Regnskab paa Udgiftssiden, i Haab om, at man en Gang skulde naa til Balance. Det har man imidlertid ikke naaet, heller ikke i 1891—92, idet man den Gang havde et Understud paa 4,415 Kr. 36 Øre, som saa ere blevne overførte til Regnskabet for 1892—93. Men da det har vist sig, at dette Understud ikke kunde dækkes, og at Underbalancen er steget til over 8,000 Kr., er man betænkt paa i Tillægsbevillingsforslaget for Finansaaret 1893—94 at søge den fornødne Forhøjelse af Kontoen. Hertil have Statsrevisorerne sagt, at de finde den saaledes fulgte Fremgangsmaade stridende mod god Regnskabsorden. Det samme kommer igen for det samme Ministeriums Vedkommende ved Kommunitetets „Andre Understøttelser“. Medens Underkontierne a og b burde balancere med Budgettet, er der under Konto a en Overstridelse af 365 Kr. og paa Konto b en Overstridelse af 110 Kr., hvilke Beløb ere overførte paa Regnskabet for det følgende Aar. Dette have naturligvis Statsrevisorerne ogsaa udtalt sig imod, og Udvalget finder, at deres Bemærkninger ere begrundede. Hvad der gælder med Hensyn til Besparelsen bør formentlig ogsaa gælde med Hensyn til Overstridelser, idet de bør føres til Udgift i det Aar, i hvilket de falde, i Stedet for at føres over paa det følgende Aar, saa at de kunne finde deres Afgørelse i Forbindelse med det paagældende Regnskab, enten det nu sker ved, at Ministeriet søger Efterbevilling paa Tillægsbevillingsloven eller lader det staa hen for at lade det komme til Rigsdagens Afgørelse ved Behandlingen af Statsrevisionens Betænkning.

Flerparten har endnu tiltrædt en Bemærkning fra Statsrevisionens Side, knyttet